

רבי אלימלך ושפת הכלב

ופעם אחת ישב רבנו אלימלך עם הצדיק ר' משה הידוע ושאל לו לר' משה: "מבין אתה מה שהכלב מדבר?" והשיב: "שאומר שנושאים אגרת לרבינו." ושאל: "ויותר אינו שמע מר?" ואמר: "לא." ואמר רבנו: "הלא הוא אומר כל מה שכתוב בהאגרת, שיש אשה מקשה לילד וצריכה לרחמים." ובתוך הדברים הכה הבעל עגלה להכלב והקפיד רבנו ואמר: "למה הכית אותו?" ונתבלבל

ופעם אחת ישב רבנו אלימלך עם הצדיק ר' משה הידוע ושאל לו לר' משה מבין אתה מה שהכלב מדבר? והשיב: "שאומר שנושאים אגרת לרבינו." ושאל: "ויותר אינו שמע מר?" ואמר: "לא." ואמר רבנו: "הלא הוא אומר כל מה שכתוב בהאגרת, שיש אשה מקשה לילד וצריכה לרחמים." ובתוך הדברים הכה הבעל עגלה להכלב והקפיד רבנו ואמר: "למה הכית אותו?" ונתבלבל

שאמר לי שם האשה וכשהכית אותו נתבלבל ואיני יודע. ואח"כ [ואחר כך] לשעה בא שליח עם האגרת. נתאמתו כל הדברים והוא פלא. ויש צדיקים שהם צדיקים גמורים ומדריגות שלהם הוא השגות אהבה ויראה ואין וביטול והתפשטות עד שמתייחד עצמו ונעשה בעלה דמטרוניתא בגודל האין, והכנעה שלו כדאיתא בזוהר. כי ר' אבא מדריגות שלו הי' כשלומד תורה אתלהיטו אנפוי [=פניו] כנורא. כי יש נשמות שאין להם צורך בזה לראות מסוף העולם ועד סופו ולשמוע הכרוזין הנכרוזין מן השמים:

כמו שהי' להרב ר' נחמן קאסווער ששאל למרן: "יודע אני בנפשי שהוא צדיק גמור, למה אינו רואה ושומע כמוהו?" והשיב: "אם תרצה אתן לך זה." והי' מה שהי' עד שביקש ממרן שיטול ממנו, כי המדריגה הגדולה הוא

כמו שהי' להרב ר' נחמן קאסווער ששאל למרן יודע אני בנפשי ששאל למרן: "יודע אני בנפשי שהוא צדיק גמור, למה אינו רואה ושומע כמוהו?" והשיב: "אם תרצה אתן לך זה." והי' מה שהי' עד שביקש ממרן שיטול ממנו, כי המדריגה הגדולה הוא

אהבתו ויראתו ודביקות אמת ואהבת ישראל באמת. וקבלת היסורין באמת ובאהבה לשמוע חרפות ובזיונות ולשתוק ולקבל באהבה זהו מדריגות שמיעה וראיה. עכ"ל [עד כאן לשונו] בספר "נתיב מצותיך" הנ"ל [הנזכר לעיל]